

حمید شجاعی:

انسان بدون هدف به تکامل نمی‌رسد

یکسری ضعف‌ها و ناتوانی‌ها باعث می‌شود بعضی‌ها ناامید و آزرده خاطر بشوند. حال آنکه برای برخی دیگر این ناتوانی‌ها دلیل تلاش برای رشد و ترقی می‌شود. با هم آشنا می‌شویم با حمید شجاعی برنامه‌نویس وب سایت و اندروید جوان کشورمان که تلاش کرده است از ضعفهایش پله ترقی بسازد.

* برای خوانندگان مجله از خودتان بگویید.

حمید شجاعی ۲۷ ساله اهل نجف آباد، دارای مدرک کارشناسی طراحی صنعتی در مورد شرایط جسمی خود توضیحاتی می‌دهید؟

مبتلا به بیماری دیستروفی عضلانی هستم. تقریباً هشت سال دیستروفی بستگی به نوع آن، سن خاصی خودش را نشان می‌دهد. بعضی‌ها از خردسالی، بعضی دیگر دوران جوانی حتی هستند دوستانی که بعد از ازدواج و یا بعد از بارداری اولشان علائم بیماری تازه در آنها مشهود می‌شود.

* بیماری شما چطور نمود پیدا کرد؟ چگونه با آن کنار آمدید؟

بر اثر فشار و تلاش‌های کاری زیاد، اصولاً معتقد هستم انسان باید با هر نوع شرایطی کنار بیاید زیرا این قانون طبیعت است، هر موجود زنده‌ای در صورتیکه نتواند با محیط سازگار شود، منقرض و نابود خواهد شد. انسان نیز از این قاعده مستثنی نیست.

* در مورد توانایی خود در خصوص کامپیوتر، اندروید و سیستم ارتباطات توضیحاتی می‌دهید؟

مدیر گروه برنامه‌نویسی و تعمیرات تخصصی دابلیو روید هستم و حدود چهارده سال سابقه نیز در این راستا دارم. توانای‌ام در توسعه و طراحی و تعمیرات محصولات نرم افزاری سیستم عامل اندروید، ویندوز می‌باشد.

* در مورد کسب و کارتان توضیح دهید؟

موسسه‌ای را تأسیس کرده‌ام و در سمت مدیریت آن هستم. البته خواهرم نیز با من در این شرکت کار می‌کند. هر دو در خصوص کارهای شبکه‌ای و اینترنت، وب سایت و برنامه‌نویسی فعالیت داریم.

* هدف اصلی شما از ایجاد و تأسیس این شرکت چه بوده؟

هدف اصلی من از انجام این عمل دو سطح مختلف را تشکیل می‌دهد. ایجاد اشتغال برای افراد جوانی علم بدون صرف هزینه زیاد و از همه مهمتر جبران زمان از دست رفته (زیرا سطوح علمی در خارج از کشور به سرعت در حال گسترش می‌باشد و باید سعی کنیم از چرخه علم

عقب‌نمانیم). و دوم اینکه همراه شدن با جمع انگیزه‌ای بسیار زیاد ایجاد می‌نماید و این انگیزه پتانسیل مهمی در رشد علم دارد (به‌شخصه معتقدم انسان بدون انگیزه جایگاه و هدفی برای تکامل ندارد).

* آیا به عنوان یک کارآفرین برای افراد دیگر هم فرصت شغلی ایجاد کرده‌اند؟
بله. ما به رشد سطح علمی و عملی کاربران رسیده‌ایم و به موجب آن ایجاد اشتغال و خودکفایی و کسب درآمد برای کلیه کاربران عزیز در راستای فعالیتیمان بوده است به طوری که در کمترین زمان و هزینه ممکن با توجه به محصولات تولید شده، کاربر می‌تواند با توجه به مهارت‌های به‌دست آورده برای خود و افراد دیگر کسب درآمد و ایجاد اشتغال نماید.

* فکر می‌کنید تا چه حد در کارتان موفق بوده‌اید؟

با توجه به آمار ۵ سال قبل تا به اکنون به طور مستقیم حدود بیش از ده هزار نفر از محصولات ما استفاده کرده‌اند. حدود ۸۰ درصد نتیجه بسیار مطلوب در این راستا گرفته‌اند و توانسته‌اند به کاربر حرفه‌ای ارتقا یابند به طوری که می‌توانند به سهولت در بازار کسب و کار رقابت کنند. با توجه به بازخورد مطلوب کاربران عزیز و کسب امتیاز بالا در تمام فروشگاه‌ها که محصولات ما در آنها ارائه شده است می‌توانیم این گونه ارزیابی کنیم که در سطح بالای رضایت کاربران قرار داریم و همواره سعی داریم با ارتقاء محصولات قدیمی و ارائه محصولات جدید این میزان رضایت را افزایش دهیم.

* چه عاملی باعث شد به برنامه‌نویسی علاقه مند بشوید؟

علاقه شخصی و پیچیدگی دنیای کامپیوتر و البته تقاضا و نیاز بازار کسب و کار.

* تا به حال در زمینه کاری و استعداد خود به همایش و یا سمینار و جشنواره‌ای دعوت شده‌اید؟

بله. همایش فن بیان و ارتباطات. از من و خواهرم به‌صورت رسمی دعوت شد تا در این همایش شرکت کنیم. به‌عنوان نخبه، کسب و کار موفق و راه‌اندازی وب سایت دابلیو روید و اپلیکیشن‌های موجود لوح تقدیر دریافت کردیم.

* تا به حال از نگاه افراد عادی جامعه رنجیده‌اید؟ برای اثبات خود به این افراد چه عکس‌العملی انجام داده‌اید؟

یک فرد توانمند معلول

هم از نظر تحصیلات و هم

شغل و کسب و کار مثل

یک فرد عادی جامعه با

کوشش و همت خود و صد

البته کمک خدا و بعد

اطرافیان به خواسته‌اش

می‌رسد. اما حرف اصلی

من این است، افراد

معلول هم حق زیستن

مثل تمام افراد جامعه را

دارند

بستگی دارد به این که افراد چه دیدگاه و نگاهی به من و دیگران داشته باشند، شخصاً به این مورد معتقدم نباید در مورد دیگران قضاوت کرد. امانی توان از دیگران هم همین نوع نظر و عقیده را توقع داشت. چه بسا اگر من هم در شرایط و سطح ادراک فرد مقابل قرار می‌گرفتم همان رفتاری شاید همان دیدگاه را داشتم.

* شما فکر می‌کنید خداوند در مقابل سلامتی‌ای که از شما گرفته شده، چه چیزی به شما بخشیده است؟

سوال آسانی نیست. منکر این نباید باشیم که خداوند نعمتهای بسیاری را به ما عطا کرده. در عوض سلامتی جسمی، داشتن یک خانواده خوب و پرمهر، توانایی‌هایی که شاید هرکسی ندارد، هوش و ذکاوت را به ما بخشیده. خداوند بخشنده است. بخیل نیست که بخواهد نعمتهایش را دریغ کند.

* به‌عنوان یک فرد در جامعه چه چیزهای را برای خود حق مسلم می‌دانید؟ و آیا جامعه این حق را به شما داده است؟

یک فرد توانمند معلول هم از نظر تحصیلات و هم شغل و کسب و کار مثل یک فرد عادی جامعه با کوشش و همت خود و صد البته کمک خدا و بعد اطرافیان به خواسته‌اش می‌رسد. اما حرف اصلی من این است، افراد معلول هم حق زیستن مثل تمام افراد جامعه را دارند. هنوز جامعه ما برای زندگی عادی به فرد معلول مناسب سازی نشده. تمام شرایط در جهت منزوی شدن معلولین جامعه ما است و آنها از حق خود محرومند. قشر معلول قشر آسیب پذیر جامعه هستند. یک معلول حتی در رفع نیازهای روزمره اش هم دچار مشکل است. امیدوارم اشخاصی که در رأس قانونگذاری و حل مشکلات ملت قرار دارند بیشتر و بیشتر به ما معلولین توجه کنند.

* حرف پایانی شما برای خوانندگان مجله چیست؟

فرهنگ رشد و تکامل در راستای تکنولوژیک جامعه، تا حدودی وابسته به تلاش‌های فردی است، فراموش نکنیم، اقبال مردم هستند که جامعه را به وجود می‌آورند. حال چه معلول باشد یا فرد عادی و سالم. خیلی از معلولین هوش قابل توجه و توانایی زیادی دارند. اگر خودشان را باور کنند و بکوشند تا به رشد فردی برسند می‌توانند موفقیت‌های زیادی کسب کنند. قطعاً تلاش برای رشد فردی نتیجه‌ای غیر از رشد جمعی نخواهد داشت. جامعه به سوی تعالی و پیشرفت جمعی سوق پیدا می‌کند. از مردم عزیز می‌خواهم برای رسیدن به این تعالی و رشد، معلولین را باور کنند.

